

български чърти' и въ това отношение си приличае съ руситѣ, у които сжщо има тюркски отпечатъци. Кръстосването славянска съ прабългарска кръвъ се налагаше отъ идиличнитѣ разсчоти на първитѣ въ пжтя имъ, къмъ политическо кристализиране, което пѣкъ изискваше дисциплинаторски сили и непринудена войственностъ, каквито качества притѣжаваха именно прабългаритѣ. Туй, което интригува славянското ни честолюбие е тѣкмо прѣдимството, съ което трѣба да се гордѣемъ прѣдъ чистокръвнитѣ си славянски братя.

Съ първата си побѣда надъ византийцитѣ, прабългаритѣ при Аспаруха ставатъ господари и на заваренитѣ отъ тѣхъ седемь славянски групи (*επτὰ γυνέας*).¹⁾ Отъ тукъ нататѣкъ юго-източна България почва по-добрѣ да се окръглява, защото до тоя моментъ, влизаща като частъ въ дѣленията на империята, на сѣверъ вече тя граничи съ ново, отдѣлно господарство. По тоя начинъ миналото ѝ за насъ прѣзъ първитѣ години на византийския периодъ става още по-интересно. До завземането ѝ отъ прабългаритѣ тя става редовенъ театръ на войни за надмощие между прабългари-славяни и византийци, бидейки между двата първи по важностъ центрове Цариградъ—Одринъ и Прѣславъ.

Раздробени на патриархални колонии, общини или за други, славянитѣ въ сѣверна и южна България, всрѣдъ изобилие на князе, но лишени отъ водителъ, далечъ не сж прѣдставлявали политическо дѣло. Безъ идването на прабългаритѣ тѣ бѣха осждени на повизантийчване, каквото стана съ много славяни въ южнитѣ покрайнини на Полуострова. Турени между два огъня въ тая частъ на полуострова, тия славянски *επτὰ γυνέας* трѣбаше по необходимостъ да се примирятъ съ жизненната политическа опека на прабългаритѣ и да се заловятъ за общи съ тѣхъ усилия и отпоръ срѣщу Цариградъ. При такива условия, мисля, е наивно да се търси нѣкакъвъ съюзъ между суровитѣ прабългари и идилични славяни. (За такъвъ съюзъ може да става дума само между тракийскитѣ и македонски славяни

¹⁾ Thoph. I, 549; Niceph. patr. 40; Дриновъ, 152; тия седемь славянски рода или групи ще визиратъ, вѣроятно само славянитѣ въ сѣверо-източна България, а не и тия въ Moesia Prima и Тракия.